

я буду вірити що ти існуєш
що ти жила єдина серед всіх

коли творили ми одне оте суцільне
що називалося водою спраглою
коли творили спільно ми вогонь жагучий
що сплюндрував густо засіяні поля
між підсвідомістю й реальністю
і найвірніших друзів — до ядра

я знаю — ти ще десь існуєш крадькома
але не можу даліше вірити
що ти живеш тією що колись

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».